

pravi preprosti slovenski kmet, da laja. Kdo se pa veliko za »lajanje« zмени?

Koroško. Šmohorski učitelj Hugon Moro je imenovan za c. kr. šolskega nadzornika za šolski okraj Šmohor, kjer so skoro sami Slovenci, vendar pa novomenovani nadzornik nič manj ne ljubi, kakor Slovence. Iz tega se vidi, da je nemškutarska pšenica na Koroškem še vedno v najlepšem cvetu.

Kranjsko. Petdnevni poduk za kranjske ribiče bode letos od 15. do 20. aprila v riborejnem zavodu kmetijske družbe na Studencu pod Ljubljano. — Večina poštinih pečatov v Ljubljani ima samo nemški napis. Ali se temu ne more opomoči? — Neko društvo hoče graditi železnico na Gorenjskem od Lesec mimo Bleda do Bohinjske Bistrice.

Primorsko. S 1. aprilom bode v Trstu začel izhajati nov časnik, dnevnik, z imenom: »Il popolo« (ljudstvo), ki bode urejevan v katoliškem duhu za resnico in pravico. Ako se bode držal tega načela, bode tudi marsikaj koristil tamošnjim Slovincem.

Ogersko. Zadnjič smo omenili, da je leta 1848 toliko mogočni Kossuth umrl 20. t. m. v Turinu na Italijanskem. Na veliki petek je v Budapešti razgrajalo nekaj prenapetih Madjarov, večinoma dijakov in delavcev, pred vsakim poslopjem, kjer niso bile razobešene črne zastave na čast Kossuthu, da je za mir moralo skrbeti šest tisoč vojakov. Na velikonočni ponedeljek se je poseben vlak peljal na Italijansko po Kossuthovo truplo, da ga bodo v Budapešti pokopali prihodnjo nedeljo. Postavili bodo temu zakletemu sovražniku oltarja in prestola (sv. vere in cesarja) velik spomenik, ki bode hkrati spomenik črne madjarske nehvaležnosti proti svetlemu vladarju.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so med reveže v Rimu o veliki noči dali razdeliti 31 tisoč lir, ter so nedavno encikliko ali cerkveno pismo poslali poljskim škofom, v katerem lepo učijo, kako se naj dandanes vedejo Poljaki na Ruskem, v Galiciji in na Nemškem.

Italijansko. Državni poslanci bi naj imeli do srede aprila velikonočne počitnice, da bi posebni odsek v tem času preresetal finančnega ministra Sonnino davčno preosnovo; ali vendar se že 2. aprila snidejo. Seveda minister Crispi bi najrajši bil, da bi se sploh ne vrnil, ker nima med njimi veliko prijateljev.

Francosko. Blizu Grenobla je neki lopov na veliki torek bombo, napolnjeno s smodnikom, nastavljal v cerkvi; ko je bilo največ ljudij notri, razletel s strašnim pokom bomba, trije so hudo ranjeni, čez dvajset ljudij pa precej poškodovanih. Strah božji so iz te države brezverci odpodili, zdaj pa vsak teden bombe strašijo.

Belgijsko. Sedanje ministerstvo je moralo odstopiti, ker zbornica ni hotela sprejeti postave o novi volilni pravici. Le-Burllet je postal ministerski predsednik in pravi se, da si nima toliko skušenosti, kakor njegov prednik, vendar bode novo volilno postavo spravil pod streho.

Angleško. Stari Gladstone sicer ni hotel več biti minister, toda državni poslanec še ostane, kakor je to nedavno objavil svojim volilec, ter pristavil, da se hoče še tudi zanaprej potegovati za Irsko samoupravo. Daj Bog, da se mu ta srčna želja dopolni!

Dansko. Danski kralj, Kristijan, hoče delati na to, da bi si Rusija, Nemčija, Avstrija, Italija, Francija in Španija podale roke in se sprijaznile ter razorožile, t. j. da bi veliko manj imele vojakov, kar bi posebno davkoplačilcem ugajalo.

Nemško. Nemški cesar biva sedaj v Opatiji. — Na Nemškem se že pozna, da je v veljavi trgovska po-

godba z Rusijo, ker že sedaj kmečki delavci silijo v mesta, posebno v tovarne ali fabrike. Kam bode na tak način prišlo kmetijstvo?

Rusko. Ruski car se bode letos sešel z nemškim cesarjem. — Galicijski Poljaki obhajajo dvanajst dni spomin slavnega Kosciuszka, ki se je pred sto leti zoper Ruse boril za poljsko svobodo; toda ruskim Poljakom te dni branijo v Galicijo, kar se le da.

Turško. Po bolgarskih šolah, ki so nekaj časa bile zaprte, bode se zopet začel poduk; torej so se turška oblastva tokrat prenačila, kar pri njih sicer ni navada.

Amerika. Pred štirinajstimi dnevi so časniki glas raznesli, da bode v Braziliji zanaprej mir; toda vstasi, posebno general Mello, še se nikakor ne mislijo udati sedanji vladi, ki je popolnoma framasonska.

Za poduk in kratek čas.

1. Blagoslovljenje nove šole v Tepanjah.

Šolske homatije, ki so bile nastale v Konjicah zlasti zastran učnega jezika, napotile so naše Tepančane, da so si postavili sredi svoje slavne vasi lastno šolo, na katerej se imajo otroci podučevati v slovenskem jeziku. Dne 28. marca t. l. dopoldne se je nova šola slovesno blagoslovila. V ta namen zbrali so se šolarji vseh peterih razredov slovenske šole konjiške v nadžupni cerkvi sv. Jurija k sv. maši, katero so jim služili dosednji njihov kateket č. g. Kukovič. Po sv. maši zapel se je po naročilu rimsk. obrednika spev: »Veni creator Spiritus« (»Pridi sv. Duh vladar«), potem se je pa podelil sv. blagoslov. Po sv. maši so se uvrstili vsi šolarji z društvenim križem in s šolsko zastavo pred staro slovensko šolo ter se od nje poslovivši napotili v novo šolo Tepanjsko. Zvonov milo petje jih je spremljalo, ko so pod vodstvom svojega bodočega gospoda kateketa čast. vikarija Tomažiča na glas molili sv. rožni venec po Konjiškem trgu. Ves slavni šolski in občinski svet Tepanjski prišel je prvim Tepanjskim učencem do nadžupne cerkve nasproti, gospod nadučitelj Kapun z gospodičnami učiteljicami spremljal je svoje dosedanje šolarje na njihov novi dom. Prizor ta privabil ni samo obilo gledalcev na cesti, ampak tudi svetlih solz na lica. Pred novo šolo v Tepanjah nastavljeni možnarji pozdravili so nežno procesijo vže od daleč z mogočnim gromenjem. Ko si otroci in njihovi spremljevalci malo ogledajo z mlaji, venci in raznimi napisi okinčano novo šolo, pripelajo se točno ob določeni 11. uri veleč. gosp. nadžupnik in dekan konjiški, spremljani od blag. gosp. c. in kr. nadporočnika Jakoba Pukl in od svojih č. gg. kapelanov, da na prošnjo krajnega šolskega sveta blagoslovijo novo šolsko poslopje. Vršilo se je to blagoslovljenje v najlepšem redu. Gospod c. kr. okrajni glavar Celjski, dr. Wagner, gosp. c. kr. okrajni šolski nadzornik nadučitelj Leitgeb, načelnik konjiškemu krajnemu šolsk. svetu, gosp. Ivan Šepić, in drugi odlični gostje spremljali so čast. duhovščino med blagoslovljenjem hiše in šolskih sob.

Ko so poslednjič gosp. nadžupnik z lastno roko v imenu sv. cerkve pripeli podobo Križanega na steno šolske sobe, imeli so na zbrane kratek nagovor. V tem so razložili pomen ravnokar izvršenih cerkvenih obredov ter pojasnili, kakošen duh da vedno naj veje po tej hiši, da bo v njej ostal mir, katerega so njej prinesli po moči teh sv. obredov. V vzgled so postavili otrokom lepo vrsto odličnih Konjičanov, ki so početni poduk prejemali v stari šoli Konjiški ter tam dobili pod-

lago za svojo izobrazbo in vsposobljenje za preimenitne službe, katere so dosegli. Da je pri teh besedah sleherni poslušalec zmisli na našega premil. knezoškofa Mihaela, katerih zibeljka je prav blizu te nove šole tekla, ni treba še posebej poudarjati. Po napisu nad vhodom v novo šolo »Veri in omiki« se je otrokom naročevalo, ne samo una si bistrili, ampak tudi srce si blažiti. Poslednjič opomnili so se otroci svoje dolžnosti, moliti za sv. očeta papeža, za svetlega cesarja, posebno pa za največega dobrotnika te nove šole, za našega premil. knezoškofa Mihaela. Ko so se za vse dobrotnike opravile skupne molitve, bila je cerkvena svečanost pri kraju.

Na to stopijo g. c. kr. okr. glavar kot prvomestnik okrajnega šol. sveta Konjiškega na oder, da otroke v domači govorici opomni, koliko zahvale da so dolžni vsem, ki so jim to šolo postavili, posebno pa še našemu svetlemu cesarju, najboljšemu očetu svojih podložnikov. Po trikratnem gromovitem živio-klicu na svetlega cesarja zapela se je cesarska pesem. Prvi nadučitelj Tepanjski, gospod Anton Eberl, se sam predstavi svojim novim učencem, pa tudi njihovim staršem. Z navdušeno besedo zagotavlja navzoče, da bode otroke izgojeval v pravem krščanskem duhu ter bo v šoli vestno nadomestoval otrokom njihove stariše in varihe. Govor njegov je bil vsprejet z obilno pohvalo. Poslednjič se je načelnik krajnega šol. sveta Tepanjskega, Franc Napotnik ali Lipak, z odra zahvalil vsem, ki so k temu lepemu prazniku kakorkoli pripomogli.

Premarljivi krajni šolski svet Tepanjski priredil je bil v zgornji šolski sobi skupni obed za 30 gostov. Naj tukaj le ob kratkim omenim nekaterih napitnic, ki so se pri tej priliki spregovorile. Prvi povzdignil je svojo čašo vlč. gosp. nadžupnik Voh, da je napil na zdravje našega svetl. cesarja Franca Jožefa I. Njega odlični zastopnik pri tej slovesnosti, gospod c. kr. okrajni glavar, napil je takoj na zdravje sv. očeta papeža Leona XIII. G. vikarij Tomažič, kot ud krajnega šol. sveta Tepanjskega, napil je na zdravje našega premil. knezoškofa Mihaela, kot največjega prijatelja šolske mladine; odvetnik g. dr. Rudolf iz Konjic pa na zdravje toliko požrtvovalnega krajn. šol. sveta in z njim tesno združenega občinskega odbora Tepanjskega. C. in kr. nadporočnik g. Pukl, ki je bil povodom smrti svojega očeta došel z Dunaja, napil je na nekdanje in sedanje učiteljstvo stare Konjiške šole. Razume se, da se je napivalo še na zdravje prvih gostov, g. c. kr. okr. glavarja, g. nadžupnika, g. okr. šol. nadzornika itd. Gosp. načelnik krajnega šol. sveta Tepanjskega, Fr. Napotnik, napil je na zdravje novih učiteljev Tepanjskih, katerim je navdušeno polagal na srce, da naj otroke podučujejo vedno po starem geslu: Vse za vero, dom, cesarja. P. n. udje okrajnega šol. sveta so ostavili že ob 1/2 uri popoldne veselo družbo, ki se je še dalje časa radovala nad tem prelepim praznikom. Topičev pokanje razodevalo je tudi sosedom veselje Tepančanov nad novo šolo. —o—

Kako je Zvitič svojemu lajtnantu poštenje rešil.

Lajtnant Skočir je bil dober gospod in pa silno radodaren; dokler je bilo v žepu kaj okroglega, je v imenitni krčmi obedoval in pa drage cigare sta kadila on in Zvitič tudi, ki je bil njegov vojaški postrežnik. Kedar so pa prišli pesji dnevi, to je vsakokrat proti koncu meseca, tedaj sta doma komis kadila, obed sta pa iz velikega kotla dobivala, v katerem se je za kompanijo kuhalo. Če je v takih pesjih dnevih Zvitič od doma kuhanih klobas dobil, se jih tudi gospod lajtnant branil ni.

Neki večer, ko ni bilo niti kaj okroglega v žepu in je bilo tudi Zvitičevih klobas zmanjkalo, vnamejo se gospodu lajtnantu silne želje po slastnih klobasicah

frankfurtaricah, ki so se dobivale v krčmi »pri Jelenu«. Zato je preiskal vse kote in predale in staknil je resnično še eno šestico, ki je za klobasico ravno zadostovala. Za to je nemudoma poslal Zvitiča po zaželeno klobaso.

Frankfurtarica je pa neizrečeno lepo dišala, in ko njo je Zvitič zamišljeno gledal, se mu je začel želodec kar prekopicovati in v glavi se mu je zavrtelo — in predno je čez »Jelenov« prag na ulico stopil, zginila je slastna klobasica v tistih globočinah, ki so tako živo po njej zdihovala. Kaj bo zdaj gospod lajtnant rekel? Zvitič si jo hitro izmisli.

Ravno se postavi pred svojega gospoda, pa jezno se drži in ves razburjen začne pripovedovati: »Veste, gospod lajtnant, da imajo strašno hudobne jezike. Ko mi je krčmar klobasico izročil, so se začeli vsi gosti krohotati, češ, to je zdaj v pesjih dnevih večerja za tvojega lačnega gospodarja. Mene pa zgrabi pravična jeza, in sem jih prav grdo pogledal in pa rekel sem: Ni res! Klobasa je za mene, ne pa za mojega blagorodnega gospoda lajtnanta, ki bi take revščine še niti ne povohal! Za to sem pa kar pred gosti klobaso pojedel, da sem njim resnico dokazal in vam poštenje rešil.«

Da je lajtnanta tolika gorečnost Zvitičeva silno veselila, to mi bode vsakdo verjel, komur je za čast več mar, ko pa za klobaso — frankfurtarico.

Smešnica. Trskovič je bil dolg in grozno suh ter po vsem mestu znan postopač. Neki črevljarski učenec je nekoč iz štacune nesel v piskrcu olje, in ker je zijal sem ter tje, trči s piskrcem ob Trskoviča in ga dobro zmasti. Komu bi bilo kaj takega ljubo? Trskovič jezen zakriči: »Neumno zijalo, zakaj bolj ne gledaš?« ter mahne po njem. Fant odskoči ter hoče Trskoviča potolažiti: »No, no, ne jezite se tako, saj masčobe vi v vsem mestu najbolj potrebujete!«

Razne stvari.

(Mil. knezoškof) so kupili o veliki noči za prestolnico dva krasna »sanktus-svečnika«, ki stojita na desni in levi strani velikega oltarja. Izdelala sta ju gg. Rath in Zoratti v Mariboru za 365 gld.

(Mariborski Slovenci) so te dni zložili 142 fl. ter jih poslali na Dunaj »podpornemu društvu za slov. velikošolce«. Denar je nabiral znani tukajšnji slovenski trgovec, g. Franc Dolenc.

(Katoliško bralno društvo) pri Sv. Antonu v Slov. goricah ima na belo nedeljo, dne 1. aprila, v prostorih g. Alta svojo ustanovno slovesnost z govori in petjem. Začetek ob 3. uri popoldne. K mnogobrojni vdeležbi uljudno vabi začasni odbor.

(Slovstvo.) Dr. Jos. Vošnjakovih zbranih dramatičnih in pripovednih spisov je pri D. Hribarju v Celju izšel 3. zvezek: »Doktor Dragan. Drama v petih dejanjih«, in stane 1 krono.

(Slov. sadjerejem!) Na belo nedeljo, dne 1. aprila, bode potovalni učitelj g. Belč pri Sv. Janžu na Dravskem polju predaval o sadjereji. Na obilno vdeležbo vabi odbor »bralno-gospodarskega društva«.

(Zginil) je hišni posestnik v Vojniku, g. Jakob Kruhar, na Jožefovo, da domači ne vedo, kam. Mož je suh in 70 let star. Kdor kaj o njegovem sedanjem bivanju ve, naj to blagovoljno naznani njegovi ženi Mariji Kruhar v Vojniku.

(Z zidanjem) tukajšnje frančiškanske cerkve »Matere milosti« so na velikonočni torek zopet pričeli.